

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612203692
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612203692.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa W., IČO XX XXX XXX, so sídlom W., Q. XX, zastúpeného Y., IČO XX XXX XXX, so sídlom W., Q. XX proti odporkyni T. P., bytom F., T. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu E., IČO XX XXX XXX, so sídlom X., F. XX, zastúpeného U.. U. O., advokátom, so sídlom I. L., A. U. Y. X, o zaplatenie 331,94 Eur, s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 6C/67/2012-51 zo dňa 17. novembra 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 16,11 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka U.. U. O., advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 331,94 Eur s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že odporkyňa náhradu trov konania neuplatnila. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že mu priznal voči navrhovateľovi ním uplatnenú náhradu trov konania v sume 58,42 Eur s odôvodnením, že vedľajší účastník účelne a úspešne bránil v tomto konaní práva odporkyne, na strane ktorej do konania vstúpil. Uviedol, že priznaná náhrada trov konania pozostáva z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby 2 x 21,58 Eur, 2 x režijný paušál po 7,63 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní nesúhlasil s výrokom o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka v sume 58,42 Eur. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby v napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazne vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada

vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Poukázal na to, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Vedľajší účastník podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Považoval za potrebné poukázať na udelenú dotáciu Ministerstvom hospodárstva SR na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Uvedenými dotáciami podporuje ministerstvo odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľa a hradí výdavky spotrebiteľských združení.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 42,67 Eur. Uviedol, že v predmetnom konaní E. dôvodne vstúpilo do uvedeného konania ako vedľajší účastník konania na strane odporcu. V zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. takýto účastník konania koná sám za seba a má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Z toho je možné vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník konania má rovnako ako hlavný účastník právo na právnu pomoc pred súdmi a samozrejme i právo na náhradu trov konania. Uviedol, že navrhovateľ nedôvodne poukazuje na dotácie zo strany Ministerstva hospodárstva SR. E. nedisponuje a ani nedisponovalo žiadnymi dotáciami, len v zmysle zákona vykonáva ochranu spotrebiteľských práv.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je v napadnutej časti potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 ako vecne správne. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa žalobným návrhom, ktorý bol doplnený na výzvu súdu, domáhal proti odporkyni zaplata sumy 331,94 Eur s príslušenstvom. Žiadal, aby súd vo veci vydal platobný rozkaz. Podaním zo dňa 10.10.2012 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporcu a zároveň požiadal súd o zaslanie návrhu na začatie konania s príslušnými prílohami a vyjadrenia účastníkov v tejto právnej veci. Okresný súd na prejednanie veci nariadil pojednanie na termín 19.10.2012, ktorého sa žiadny z účastníkov, ani vedľajší účastník na strane odporcu nezúčastnil. Vedľajší účastník na strane odporcu zaslal súdu písomné vyjadrenie k návrhu podaním, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 26.10.2012. Okresný súd nariadil vo veci ďalšie pojednanie na deň 16.11.2012, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd žalobný návrh navrhovateľa zamietol a zároveň rozhodol o trovách konania. Rozhodnutie vo veci samej nebolo napadnuté odvolaním, odvolanie nesmerovalo ani proti výroku o trovách konania vo vzťahu k odporkyni. Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšieho účastníka v sume 58,42 Eur.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V posudzovanej veci navrhovateľ nespochybňuje úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní. Namietá, že trovy vedľajšieho účastníka nezodpovedajú účelnému bráneniu uplatňovaného práva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. E. má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný, zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Možno preto súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Neobstojí preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, keďže nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Neobstojí ani argumentácia, že vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, keďže v uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník vo svojej právnej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej moci, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevylučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 58,42 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na jednu polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa dňa 28.02.2013, režijný paušál 7,81 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.